

19/05/2025

Молебен и литийно шествие в подкрепа на предмета „Добродетели и религия“

Хиляди граждани взеха участие в шествието „Добродетели и религия в училище“, организирано от граждански сдружения и подкрепено от Св. Синод на БПЦ – БП.

Преди началото на шествието в ПКСХП „Св. Александър Невски“ Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Даниил отслужи молебен, в който молитвено участие взеха Техни Високопреосвещения Ловчанският митрополит Гавриил, Неврокопският митрополит Серафим, Видинският митрополит Пахомий, Техни Преосвещения Мелнишкият епископ Герасим – гл. секретар на Светия Синод, Велбъждският епископ Исаак – викарий на Софийския митрополит, Константиийският епископ Михаил – викарий на Ловчанския митрополит, Знеполският епископ Мелетий – ректор на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, столично свещенство и духовенство от други епархии на страната.

След молебена пред катедралния храм Негово Светейшество произнесе слово, в което сподели:

„Благодаря на всички вас, които дойдохте на днешния ден, за да подкрепим една дългогодишна инициатива, подета от Светия Синод още в началото на 90-те години, веднага след демократичните промени – за връщането на предмета Вероучение, или, както сега е работното му наименование – „Добродетели и религия“, в редовната учебна програма.

Благодаря ви, че дойдохте да подкрепим инициативата на Министерството на образованието и науката и конкретно на министър Красимир Вълчев – за разбирането, доблестта и куража да подемем това дело, за да се възвърне полагащото се място на този предмет в учебната програма.

Тук, на някои от плакатите, видяхме продължението на един от лозунгите на хората, които не желаят въвеждането на предмета – че „училището не е Църква“. Да – то е нейно чедо, защото българското училище е родено от Църквата.

Чрез въвеждането на предмета в редовната програма не само ще се възстанови историческата правда, но ще се даде възможност да бъдем истински продължители на делото на нашите първоучители – светите братя Кирил и Методий, на техните свети ученици и на всички труженици на родната ни просвета до ден днешен. Без вярата, в която те са ни просветили, не е възможно да осмислим и да имаме адекватно разбиране нито за нашата история, нито за книжнината и културата ни.

Ако ние днес не знаем и не можем да вникнем защо те всеотдайно са се трудили, без да мислят за себе си и да се страхуват от нещо, но с

дръзновение са полагали душата си за своите събратя, как ние ще се трудим всеотдайно, безкористно – за семействата ни, за хората около нас, за родината ни, за всички човеци? Господ Исус Христос е Този, Който ни е дал примера какво означава думата „любов“. Днес мнозина говорят за любов, но когато се вгледаме в душите си, виждаме по-скоро униние, незнание, недоумение, страхове, разделение, недоверие, себелюбие, страх за себе си. Но именно, когато от ученическата скамейка дадем възможност на нашите деца да се запознаят с вярата, която е родила и е опазила добродетелите в душите – най-напред на светците, и на всички наши предци, тогава ще имаме надеждата, че семето на доброто ще покълне и в техните души, ще даде плод на добродетел, на вяра; ще имаме надежда за нашето Отечество.

От времето, когато този учебен предмет и въобще вярата бяха маргинализирани, виждаме до каква бездуховност, срыв на ценностите и разпад на семейните връзки и връзките в обществото се достигна. Защото празно място в природата и в човешката душа няма. Ако не се постареем да устояваме в доброто, то разрушителната сила на греха, която действа във всеки човек, върши своето и деградира както нашата личност, така и обликът на цялото общество“.

„Нека мирно, кротко, с дръзновение да подкрепим министър Вълчев, Министерството на образованието и науката и всички, които поеха върху себе си в този момент политическата отговорност за въвеждането на този предмет в редовната програма на българското училище, за да знаят, че не са сами. Това е желанието на болшинството от народа. И нека не се използват такива несъстоятелни аргументи, че нямало място за религията в съвременното училище и общество, което е голяма заблуда.

Множеството плакати с мисли на световно известни учени, Нобелови лауреати, които са били дълбоко вярващи човеци, свидетелстват, че вярата им е помогнала за техните научни търсения, за тяхната безпристрастност и усърдно изследване на заобикалящия ни свят, в който те виждат проявата на Божията сила, премъдрост, човеколюбие и чрез изследването на творенията много от тях са достигнали именно до вярата в Бога.

Какво научно може да имаме в това да отричаме своите предци? Нима има научен аргумент да пренебрегнем делото на светите братя Кирил и Методий, на светите Седмочисленици, на свети цар Борис-Михаил, на свети Паисий, на просветителите по времето на нашето Възраждане. Какво научно има в това да отречем техния принос, който в сърцевината си е именно – вярата и любовта към своите сънародници“, сподели още патриарх Даниил.

Ловчанският митрополит Гавриил, основател на първото православно училище в България в Ловеч, сподели:

„Преди шест години създадохме общообразователно училище под егидата на Българската православна църква, което носи името на светите Седмочисленици. В резултат на това нашите деца гледат на света с очите на Христовата вяра и любов, чувствителни са към чуждата болка, опазват живота във всичките му проявления, имат по-голямо уважение към родители и учители, способни са да искат прошка и да прощават и имат по-голяма мъдрост да отбягват греха и светските съблазни.

Нали това е нещо прекрасно за вашите деца, драги българи? Има ли нещо по-хубаво за вашите ученици, драги учители?

През 70-те години Господ ме срещна с един много добър архиерей – епископ Партений. Той беше изключителен духовник – викарий на Негово Светейшество патриарх Максим. Епископ Партений ми каза: „Младежите в наше време нямат радост, а за младия човек е най-присъщо да се радва на живота, да има надежда. За да има радост, човек трябва да има чиста съвест. А за да имаме чиста съвест, трябва да познаваме Христа и Неговите свети евангелски заповеди, най-великите от които са за любовта, смирението, милосърдието.

Най-голямото богатство за нашата страна не е материално, а това – децата да растат по-добри. Господ е казал: първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде (Мат. 6:33). Ако възпитаваме децата да са по-добри, Господ ще обезпечи нашата страна и с всичко материално, което ни е необходимо“.

Шествието започна от катедралния храм-паметник, премина по улиците „Раковски“, бул. „Цар Освободител“, продължи покрай Министерството на образованието и науката, по ул. „Съборна“ и достигна площад „Св. Неделя“, след което продължи по бул. „Витоша“, ул. „Алабин И. Вл.“ и минавайки по ул. „Граф Игнатиев“, завърши в градинката пред храма „Св.

Седмочисленици“. Там беше изпълнена кратка програма, в която участие взеха Борис Нанков (8-ми клас, училище „Васил Левски“, гр. Карлово), както и арх. Пламен Мирянов и Янко Лозанов, които рецитираха част от „Проглас към Евангелието“ на св. Константин-Кирил Философ.

Патриарх Даниил изказа благодарност на организаторите на шествието и на всички, които взеха участие в него, като преподаде на православния народ своето архипастирско благословение.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg

